

Volume می دهم پس هستم!

اشاره:

موضوع پرونده ویژه که «موسیقی» باشد، «پسرانه» هم دلش می‌خواهد تخصصی تخصصی کار کند.

هیچ‌گونه اعتراضی وارد نیست و الباقی اعتراض‌ان هم راه به جایی نخواهند برد!

«پسرانه» این شماره اختصاص دارد به «سیستم‌های صوتی اتومبیل»...

چپ‌چپ هم نگاه نکنید؛ مگر ما می‌آئیم در مورد حرکات نامتعادلی که بر اثر پخش شدن بعضی موسیقی‌جات، از جانب بعضی ضعیفه‌جات انگشت‌شمار ایجاد می‌شوند! (نظر بدهیم؟ نمی‌دهیم که!

هیچ‌گونه سند محکمی هم وجود ندارد که «سیستم باز» بودن خانم‌ها را به اثبات برساند. یعنی اگر هم باشند، اقلیت هستند.

پس موضوع مدنظر ما، می‌رسد به «پسرانه».

ای خز و خیل!

«اگر ماشین دارید یا ماشین پدرتان را پواشکی می‌پیچانید تا یک چرخ بزنید، اُمل خواهید بود اگر یک آهنگ up to date داشته باشید، اما سیستم صوتی ماشین‌تان، نترکند!»

این نظر کسانی است که برای پخش و باند ماشین‌شان تا حد سه الی شش میلیون خرج می‌کنند و دوست دارند وقتی آهنگی را داخل ماشین‌شان گوش می‌کنند، سر و صدای این آهنگ‌ها را با رهگذران خیابان و اهالی محل تقسیم کنند!

این پول‌های بی‌زبان!

فکر می‌کنید سه چهار میلیون پول بی‌زبان چطور خرج سیستم ماشین می‌شود؟

مگر یک پخش و باند چقدر قیمت دارد؟! چطور می‌شود که یک پیکان دو سه میلیونی، چهار میلیون خرج سیستم

صوتی‌اش می‌کند؟!

خب اگر شخصی تا این حد احساس کمبود توجه داشته باشد که بخواهد در لحظه عبور از کوچه یا خیابان، توجه تمام موجودات و جنبندگان را به خود جلب کند و یک جیب یا به عبارت بهتر، یک «کیسه خلیفه» حی و حاضر هم در اختیار داشته باشد، بابت برپایی چنین «کارناوالی» دست به کار شده و با سفارش دستگاه پخش اعلاء و اسپیکر، امپ، ساب و وفر او تیوتر و یک چیزهای دیگری که اسم‌شان را نمی‌بریم که شما هم یاد نگیرید، در کمتر از ۴۸ ساعت یک استریوی متحرک برای خودشان دست و پا می‌کنند.

آلودگی صوتی کشک است؟!

می‌گویند ملانصرالدین به همراه پسرش، دیروقت (همان نصفه شب) از کوچه‌ای می‌گذشت. پسر که دید دزدها مشغولند و ترتیب قفل دکانی را می‌دهند، از پدر

پرسید جریان از چه قرار است؟!

و ملانصرالدین هم در جواب، آن جمله معروف را گفت که: «این‌ها دارند ساز می‌زنند! و صدای این ساز هم فردا بلند خواهد شد!» (مثال را داشتید؟!)

حالا این سازی که این دوستان می‌زنند، صدایش چند سال بعد (و اگر عمری بود) یقه‌شان را می‌گیرد! رانندگان این ماشین‌ها که معمولاً خودشان را در معرض صدایی تا حد ۱۰۹ دسی‌بل قرار می‌دهند، به مسرور زمان قسمت‌هایی از گوش را که وظیفه انتقال فرکانس‌های بالا را دارند به چنان چاله چوله‌ای می‌اندازند که نتیجه‌اش می‌شود «پیرگوشی».

قدرت شنوایی جوانی که به مدت دو سال، این صداهای بلند را آذین بخش ماشینش می‌کند، تا حد قدرت شنوایی یک پیرمرد ۶۰ ساله تنزل پیدا می‌کند. یعنی کسی که کرنیت، اما طیف شنوایی‌اش باریک و کوتاه‌تر شده.

